

Северно от елипсовидната площадка, върху ниска полегата скаличка с чело на югоизток, е изсечен сравнително добре запазен диск, обрасъл с лишей. На северозапад има друг диск, „гледащ“ също на югоизток. Двата диска са с диаметър 65 см. Вторият диск е обособен релефно посредством дълбок жлеб. Така се образува релефно ядро.

На около 10 м южно от „олтара“ се намира широк проход в скалите с размер 3,5 м ширина и 13,5 м дължина в посока югозапад – североизток. Проходът отвежда към билото на възвишението, където се очертава голям „харман“ върху земната маса с диаметър 35 м.

От събрания от местните жители материал е видно, че на *Жельовите камъни* са се осъществявали някогашните обредни и празнични излизания извън селото, най-вече на младите, по време на Великите пости, както и на други общоселски празници от традиционната култура.

По всяка вероятност описаният комплекс *Жельовите камъни* е съотносим с древен соларен култ от къснобронзовата и ранножелязната епоха (Демирев, Радева 2010: 330).

Основание за такова предположение дават двата диска, обърнати на изток, за да бъдат огрявани от слънчевите лъчи. Паралели за това може да се търсят в изследванията в Източните Родопи и Сакар (Венедиков 1976: 159–160)

Ясно е, че и този „Марков“ топоним, обяснен чрез предание, продуцира сакралност в местната култура и знание.

Друг скален масив се намира в м. *Цигумилка*, северно от кв. Козарево на гр. Твърдица. Вляво от пътя за рудник „Паисий“ е най-високата част в района, откъдето се открива пространна панорама във всички посоки. Върху най-високата част на възвишението има група скали. Там се очертава правоъгълник, ориентиран от изток на запад с размери от северната страна 100 см, от запад 90 см.

Югозападно от това възвишение, върху равнинна част от билото, има друга голяма група скали. Една от скалите е с височина около 10 м с подчертано отвесна стена на североизток, върху която има естествени пукнатини, очертаващи кръст с големината на скалата.

На югозапад от нея, на около 20 м, се намира друга по-ниска скала, върху чийто северен склон е налице ясно очертано, изсечено в скалата седло, „гледащо“ на север, с размери 60 на 50 см, дълбочина откъм задната му страна (гърба) 20 см, а отпред 8 см. В средата му има малка вдлъбнатина.

В подножието на седлото има площадка с размери 200 на 100 см, в чиято лява част е налице елипсовидно образуване с размери 42 на 73 см и дълбочина 15 см.

От седлото има директна визуална връзка с най-високото възвишение на североизток.

Отдясно на седлото, ниско, почти изравнена с останалия терен, има равна скала с вълнообразни образувания.